

angaaende Gjenstande af denne Natur, men heldigviis er det ikke lykkedes.

M. Sæge: Det maa være mig tilladt at gjentage en Bemærkning, som jeg allerede sidste Gang, da vi vare ved Forhandlingen af det foreliggende Spørgsmaal, udtalte, den nemlig, at jeg vilde ansee det fuldkommen rigtigt, om Ministeren besatte de Embeder, der maatte blive ledige fra nu af og indtil en almindelig Gagelov kunde blive vedtagen, saaledes, at Vedkommende kun bleve konstituerede (Tscherning: Han kan slet ikke gjøre Andet!). Jo, han kan ansætte dem fast; det forekommer mig, at denne Fremgangsmaade vilde forebygge alle Ulemper. Jeg er nemlig slet ikke enig i, at vi naar en Pønning engang er fastsat, da med Lethed enten i Finantsudvalget eller her i Thinget skulde kunne forandre den; det er meget vanskeligt at komme bort fra en Gage, dersom den er sat høiere, end vi ønske det — er den lavere, da have vi jo altid Tilladelse til at lægge til den — men det er, som sagt, meget vanskeligt at nedsette en Gage, der er ansat for høit. Jeg gjentager derfor, at det forekommer mig at være det Rigtigste — jeg haaber ikke, at der med Hensyn til Formen er Noget, der skulde gjøre det umuligt at udføre det — at vi gaae ind paa dette Forslag, som jo er roest af alle Parter, under Forudsætning af, at Embederne blive besatte med Konstituerede. Det vil jo være en Selvfølge, at de Konstituerede senere ville blive fast ansatte, ifald der ikke er Grunde, der tale derimod. Foruden det, at Alle synes at være enige om, at det er et godt Forslag, som er fremkommet fra den ærede Justitsminister, kommer dertil endnu den glædelige Begivenhed,

at Medlemmet for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Medlemmet for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Sæge) ere enige om eet Punkt, nemlig, at Gageringen skal fastsættes i to Dele, een Deel for den dømmende og een Deel for den udøvende Myndighed, saaledes, at disse to Ting holdes skarpt sondrede fra hinanden, thi det vil lette Overgangen, forsaavidt som vi engang maatte komme ind paa en anden Retspleie. Jeg skal forøvrigt ikke indlade mig paa den Strid, der har været reist om det Rigtige i at sætte denne Post ind i Finantsloven, om det ellers maatte være en nyttig Foranstaltning, da jeg troer, at enhver Indvending maa kunne bringes til Side ved det Forslag, som jeg har gjort om at konstituere de Vedkommende.

L. C. Larsen: Den høitærede Justitsministers Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Forslag vare saadanne, at jeg ganske maa erkjende deres Rigtighed; kun forekommer det mig, at Ministeren ikke udtalte saa bestemt, som jeg kunde ønske det, og som jeg ogsaa antager, at den ærede Rigsbogsmand for Mariager (M. Sæge) nu har givet ham nærmere Anledning til, at det ogsaa var hans Overbeviisning, at den rette Maade at ordne denne Sag paa var ved en Lov, og at det ikke skulde være hans Skyld, om en saadan længe lod vente paa sig.

Justitsministeren: Jeg troer, at det laa i min Udtalelse, at jeg ønskede, at der skulde indvindes en Erfaring ved disse foreløbige Skridt, hvorpaa der kunde bygges en Gagelov.